

Jiří Studený: *Dramata jazyka. Teorie literatury a praxe*

tvůrčího psaní

(disertační práce z oboru Dějiny české literatury a teorie literatury)

(posudek školitele)

Jiří Studený splnil všechny studijní povinnosti doktorského studijního programu a po šesti letech studia v kombinovaném modulu předložil definitivní verzi disertační práce, která je dle mého názoru přijatelná pro to, aby byla obhajována.

Jiří Studený (nar. 1960) nastoupil do kombinovaného doktorského studia našeho oboru v roce 2002. Předtím absolvoval obory čeština a angličtina na FF UK (dokončil 1984), na něž po letech navázal rozšiřujícím studiem oboru základy společenských věd na PedF Univerzity Palackého v Olomouci (dokončil 1998). Dlouhá léta působil jako středoškolský pedagog (Obchodní akademie a Střední hotelová škola Turnov, 1985-92; gymnázium J. K. Tyla v Hradci Králové, 1992-2001). Od roku 2001 působí na Katedře historických věd Fakulty humanitních studií (později přejmenované na Filozofickou fakultu) Univerzity Pardubice. Zde jako odborný asistent vyučoval především předměty Tvůrčí psaní, Rétorika a Teorie literatury a interpretace textu.

Vzhledem ke své vlastní básnické praxi, která je respektována soudobou kritikou, se profiloval především v oblasti tvůrčího psaní. Do ní spadá většina z jeho odborných statí do sborníků i časopisů, stejně jako učebnice *Drama jazyka: Teorie a praxe tvůrčího psaní* (Pardubice 2004). Dále se věnuje i problematice psychologie, výchovy a antropologie.

Předložená disertační práce *Dramata jazyka. Teorie literatury a praxe tvůrčího psaní* je výsledkem setrvalého a dlouhodobého doktorandova zájmu o problematiku vztahu mezi literárněteoretickým repertoárem, vstřebávaným v rámci vysokoškolského studia literárních oborů, a jeho využitím v oblastech výuky tvůrčího psaní. Díky tomuto pojetí nesměřuje Studeného koncept tvůrčího psaní k populistické podobě (parafrázovatelné jako „naučíme vás napsat povídku a ještě za svůj pokus dostanete zápočet), ale vychází z premisy odborného literárněvědného vzdělání jako spektra znalostí, dovedností a způsobů kladení otázek, které jsou pak využitelné i v teorii a praxi tvůrčího psaní.

Předložená disertace myslím prokazuje jak možnosti, tak pochopitelně i meze takto koncipovaného východiska. Jiří Studený nečte a neinterpretuje moderní literární teorii s cílem postihnout komplexitu každého pojetí, řešení či metodlogického směřování. Nezajímá ho ani dialogické mnohohlasí jednotlivých metodologií a individuálních teoretiků. Literární teorie jej zajímá jako pole, které může poskytovat jak konceptuální, tak i nástrojový aparát

k pedagogickému využití v rámci oblasti tvůrčího psaní. Čtení disertačního textu vzbuzuje, předpokládám, u modelového čtenáře, jímž je člen oborové rady, celou škálu pocitů od souhlasného přikyvování nad neotřelými a produktivními nápady až po nesouhlas s příliš krátkými, asociativně koncipovanými propojeními s problematikou, která je jádru soudobé literární teorie na hony vzdálena. Domnívám se nicméně, že jádro práce prokazuje doktorandovu produktivní a tvůrčí obeznamenost se soudobou literární teorií i jeho schopnost ji produktivně domýšlet a aplikovat na oblast pedagogické problematiky tvůrčího psaní.

Předložená disertace dle mého názoru splňuje nároky kladené na disertační práce na oboru Dějiny české literatury a teorie literatury na FF UK, a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 4. 9. 2009

Prof. PhDr. Petr Bílek, CSc.,

školitel